

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/126/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118011573
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Mihaľ
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2118011573.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Mihaľa a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a Mgr. Kristíny Ferencziovej, v trestnej veci odsúdeného G. G., nar. XX. T. XXXX v J. U., t. č. v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 25. júla 2018, č. k. 1PP/83/2018-20, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 23. októbra 2018 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného G. G. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd I. stupňa podľa § 66 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 Trestného zákona (ďalej len „Tr. zák.“) zamietol návrh odsúdeného G. G. o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 16. júla 2014, sp. zn. 4T/131/2014, trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 08. novembra 2013, sp. zn. 0T/121/2013 a rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 27. augusta 2014, sp. zn. 2T/88/2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 19. marca 2015, sp. zn. 6To/144/2014.

Na základe vykonaného dokazovania dospel okresný súd k záveru, že u odsúdeného bola splnená formálna podmienka na podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody - vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu, ako i podmienka riadneho správania sa vo výkone trestu (napriek menším negatívnym záznamom), no nebola splnená jedna z materiálnych podmienok, a to predpoklad, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život.

Okresný súd konštatoval, že v prípade odsúdeného G. G. bolo riziko recidívy príliš veľké. Uviedol, že odsúdený bol vzhľadom k svojmu veku (30 rokov) v minulosti už 14-krát súdne trestaný zväčša iba pre tie isté trestné činy (krádeže a marenia výkonu úradného rozhodnutia), pričom tieto svoje protizákonné konania opakoval, a to napriek predošlým odsúdeniam, resp. uloženým trestom, ktoré boli len podmienčné, resp. vo vzťahu ku ktorým bolo v niektorých prípadoch aj upustené od uloženia súhrnných trestov, nakoľko súdy dali možnosť odsúdenému preukázať, že nie je potrebné mu ukladať prísnejšie tresty ako v iných trestných veciach a že účel trestu bude naplnený aj uložením trestu odňatia slobody nespojeného s jeho výkonom. Odsúdený však túto možnosť nevyužil, resp. jeho recidívne konanie nesvedčilo tomu, že účel týchto podmienčných trestov odňatia slobody splnil svoj účel, keďže ako tzv. špeciálny recidivista pokračoval naďalej v páchaní tých istých trestných činov (krádeží a marení výkonu úradného rozhodnutia) a spáchal dokonca i závažnejší trestný čin - lúpež. Nemenej podstatnou skutočnosťou podľa názoru okresného súdu je to, že odsúdený v kontexte páchania majetkovej trestnej činnosti je nevyučení, teda má ukončené len základné vzdelanie, pred výkonom trestu vystriedal viacero zamestnaní zväčša robotníckeho charakteru a pred nástupom do výkonu väzby nebol v pracovnom pomere. Preto sa okresný súd stotožnil s tým, že jeho resocializačná prognóza je menej priaznivá.

Všetky tieto skutočnosti vo svojom súhrne podľa názoru okresného súdu nedávali dostatočnú záruku, že odsúdený G. G. by na slobode viedol riadny život.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil po jeho vyhlásení sťažnosť odsúdený, ktorú neskôr odôvodnil. Okresný prokurátor sa po vyhlásení uznesenia vzdal práva podať sťažnosť.

V sťažnosti odsúdený uviedol, že si uvedomuje, že jeho predchádzajúci život bol poznačený porušovaním zákona, čo ho v konečnom dôsledku priviedlo do tejto situácie. Svoje minulé konania ľutuje. Poukázal na hodnotenie riaditeľa ústavu, keď podľa neho počas výkonu trestu preukázal schopnosť viesť riadny život plnením svojich pracovných u mimopracovných úloh vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu. Významnou je v jeho prípade aj jeho vôľa vrátiť sa k rodine a s ňou viedol riadny život. Obava z jeho možnej recidívy je len hypotetická. Plne si uvedomuje, že v prípade kladného rozhodnutia ohľadne jeho podmieneného prepustenia by si do života priniesol obmedzenia. Záleží mu viac a viac na rodine. Žiadal o prehodnotenie rozhodnutia, keď jediným dôvodom zamietnutia jeho návrhu bol iba predpoklad možnej recidívy, i keď na základe objektívnych faktov, ale jeho reálne polepšenie v prítomnosti nebolo zohľadnené.

Krajský súd, na základe riadne a včas podanej sťažnosti na to oprávnenou osobou, podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal sťažovateľ sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Súd I. stupňa správne vyhodnotil, že formálnu podmienku na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody odsúdený splnil. Tiež správne vyhodnotil, že správanie sa odsúdeného vo výkone trestu preukazuje jeho polepšenie tak, ako to vyplýva z hodnotenia riaditeľa a tak spĺňa jednu z dvoch materiálnych podmienok v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zák. Okresný súd tiež správne a v súlade so zákonom vyhodnotil osobu odsúdeného, prihliadol na jeho trestnú minulosť a dospel k správne záveru o tom, že odsúdený nedáva dostatočné záruky na to, že v prípade prepustenia na slobodu bude viesť riadny život a viac sa do rozporu so zákonom nedostane. Takéto očakávanie nie je reálne, pretože odsúdený má v odpise registra trestov zaznamenaných celkom 14 odsúdení.

Vzhľadom na námietky odsúdeného treba uviesť, že zmysel podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie bol odsúdený automaticky podmienené prepustený po uplynutí ustanovenej doby bez zreteľa na účel trestu. Je potrebné vziať do úvahy i samotný účel trestu, ktorý obsahuje viac komponentov, na ktoré súdy pri svojom rozhodovaní musia prihliadať. Podstatou úvah je potom v konečnom dôsledku dôvodnosť predpokladu, že odsúdený povedie v budúcnosti i na slobode riadny život s minimalizáciou rizika jeho recidívy. Na to, aby mohol byť odsúdený podmienené prepustený z výkonu trestu odňatia slobody musí v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zák. okrem formálnej podmienky súčasne spĺňať aj dve materiálne podmienky a to, že svojim správaním vo výkone trestu odňatia slobody preukázal polepšenie a zároveň je možné očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Odsúdený súčasne nespĺňa obe materiálne podmienky (spĺňa len jednu z nich) a preto súd I. stupňa správne a v súlade so zákonom rozhodol, keď jeho žiadosť o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

K sťažnostným námietkam odsúdeného treba tiež uviesť, že tento poukazuje len na svoje dobré hodnotenie od riaditeľa ústavu, čo však v tomto konaní nie je sporné. Vzhľadom na jeho početné odsúdenia treba jednoznačne uviesť, že jeho náprava a celkové pozitívne pôsobenie na jeho osobu je možné len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, o čom v konečnom dôsledku svedčí jeho hodnotenie riaditeľa, avšak jeho register trestov jednoznačne svedčí o tom, že nie je možné od neho vôbec očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Krajský súd zároveň poukazuje na správne odôvodnenie napadnutého uznesenia s tým, že sa s ním v celom rozsahu stotožňuje. Pretože krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného G. G. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.